

Denne Opfattelse har imidlertid her alene en analogist Begrundelse; de bestemte Udtryk i Paragrafen ville derimod, haaber jeg, for Fremtiden sætte Ministeriet istand til aldrig at gjøre Anvendelse af denne Bemyndigelse. Jeg har allerede bemærket, at man har seet sig nødt til at bringe denne Bestemmelse til Anvendelse. Spørger man nu, hvad Udbytte man har havt af, hvad man tidligere har søgt at gennemføre, saa skal jeg meddele det høie Thing, at efterat man har truffet Bestemmelsen om, at Maribo Kirke skulde nyde Tilskud deels af Nykjøbing, deels af Sørljølbing Kirke — denne Bestemmelse er truffen for i det Mindste 2 Aar siden — er der hidtil ikke indkommet en eneste Skilling til Maribo Kirke, hverken fra Nykjøbing eller fra Sørljølbing Kirke. Det Gnesto, der er indkommet, er de 200 Rd. til Skjæstør, men de indkom kun derved, at Ministeriet har bragt det yderste Middel til Anvendelse og fastsat Tvangsmulfter, hvis de ikke bleve indsendte til en vis Dag. Det er altsaa sikkert, at det ogsaa nu kan gennemføres, men dog kun med en saa stor Besværlighed og Kraftanstrengelse, at jeg ikke kan Andet end sætte stor Pris paa det Nedskaab, som Landstinget vil give mig ved at stemme for Loven.

Jeg skal med Hensyn til de historiske Forhold begrænse mig hertil. Det vilde have været mig hjært at oplæse et Uddrag af de herhenhørende Aktstykker, som vilde begrunde, hvorvidt min Opfattelse af disse Forhold er den rigtige eller ikke; men da jeg leilighedsviis er kommen til at tale med den høitagtede Formand derom, og han har anseet det for ønskeligt, at denne Oplæsning ikke finder Sted, søger jeg mig naturligtviis efter hans Anstuelse i denne Henseende. Der vil maastee blive givet mig Leilighed til paa et andet Sted at fremføre denne historiske Dokumentation. Det, hvorfor jeg maatte beklage ikke at kunne gjøre det her, er, at jeg saaledes kommer til at savne det Ja og Amen, som jeg er overbevist om, at jeg vilde faae fra den ærede Ordførers Side med Hensyn til Oplæsningens Rigtighed.

Jeg kan ikke slutte denne Forhandling uden at aflægge den høitagtede Ordfører min oprigtige Tak for den Hjælp, han har ydet mig til

Gjennemførelsen af denne Sag. Han har ikke stræbt paa nogenformhelst Maade at gennemføre de to Hovedanskuelser, der have lagt de væsentligste Hindringer i Veien for, at Loven kunde faae nogen praktisk Betydning. Jeg yder altid Tak til den, der i Gjerningen yder en Assistance; det kommer mig derimod langt mindre an paa, om de Ytringer, der falde, i personlig Henseende maatte være mindre behagelige. Dersom jeg f. Ex. under den næste Sag, der foreligger, kunde bevæge den ærede Landstingsmand, som har stillet et Ændringsforslag, der gaaer lige imod det, jeg har udtalt, til at tage dette Forslag tilbage, imod at han saa ydede mig en mindre personlig Anerkendelse eller maastee endog Misbilligelse, saa skulde jeg være ham særdeles taksthyldig derfor; thi disse Ytringer, der vedrøre det Personlige, have jo meget lidt at bethede. Jeg aflægger derfor med god Grund den høitagtede Ordfører min oprigtige Tak for den Hjælp, han har ydet mig i denne Sag. Jeg haaber, at den høitagtede Ordfører ikke vil tage mig det ilde op, naar jeg i denne Hjælp seer — jeg veed ikke, om jeg skal sige en Skjæbnens eller en Landstings-Nemesis. Jeg skal hertil kun sige, at jeg har og jeg har altid havt den største Høitagtelse for den høitæredede Ordførers Retfindighed, Nidkærhed og Dygtighed. Hvad jeg kun har kunnet klage over, er, at der i hans Nidkærhed i denne specielle Sag efter min Mening var en stor Skjæbhed, der bragte den i Modstrid med, hvad jeg maatte ansee for at stemme mod de almindelige Interesser. Jeg troer ogsaa, at man ved at gennemlæse mine Ytringer vil finde, at alle mine Anker begrænse sig hertil. — Her er ogsaa fremkommet en Anstuelse af mere almindelig Betydning, nemlig om Forholdet imellem Overordnede og Underordnede. Jeg kan dog ikke slippe denne Sag uden ogsaa med Hensyn hertil at tilføje, at de Mand, der bevæge sig i det politiske Liv, maae, forekommer det mig, hurtigt vide at finde sig tilrette i, efter Skjæbnens Ombynginger snart at være Overordnede, snart Sideordnede, snart Underordnede; de maae vænne sig til at indtage disse forskellige Stillinger paa samme Maade, som en Skuespiller snart spiller en Konges Rolle